

РЕШЕНИЕ

№ 137

гр. Пловдив, 05.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 2-РИ ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на осми март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Нестор Сп. Спасов

Членове: Емилия Ат. Брусева
Меденка М. Недкова

при участието на секретаря Красимира Хр. Несторова Кутрянска като разгледа докладваното от Емилия Ат. Брусева Въззивно търговско дело № 20235001000742 по описа за 2023 година

Производство по чл.258 и сл. от ГПК.

Постъпила е въззивна жалба вх. №10204/22.08.2023г. от Застрахователно акционерно дружество „Д.Б.:Ж.З.“ АД – гр. С., бул. „Г. М. Д.“ №*, ЕИК ***** – чрез пълномощника на дружеството юрисконсулт А. С. против решение №246/19.07.2023г., постановено по търг.д. № 176/2022г. по описа на Окръжен съд – С.З., в частта с която е осъдено дружеството – жалбоподател Застрахователно акционерно дружество „Д.Б.:Ж.З.“ АД – гр. С., бул. „Г. М. Д.“ №* да заплати на А. М., CNP /идентификационен номер/ №*****, румънска гражданка, родена на **.**.****г. в гр. Б., с постоянен адрес: Р.Р., гр. Б., ул. „Х.“ №***, блок *** ап.**, със съдебен адрес: гр. С.З., ул. „Х. Д. А.“ №**, ет.*, офис * – чрез адвокат Ж. З. сума над 10 000 лева до присъдения размер от 50 000 лева, представляваща обезщетение за претърпени от ищцата неимуществени вреди, изразяващи се във фрактура на долния край на лявата лъчева кост на лявата ръка и контузия на главата, като същата е преживяла, оперативно лечение, силен стрес, страх и негативни емоции, в резултат на претърпяното от нея ПТП на 09.09.2021г., ведно със законната лихва върху обезщетението в размер на 1 888. 89лв. за периода от

16.11.2021 г. - датата на предявяване на писмена застрахователна претенция от увреденото лице до 04.05.2022г. датата на подаване на иска в съда, както и законната лихва върху обезщетението, считано от 04.05.2022г. - датата на подаване на иска в съда до окончателното изплащане на сумата.

В жалбата са изложени оплаквания за необоснованост на решението и за нарушение на материалния закон. Изразени са съображения, че присъденото обезщетение не е съобразено с критериите за справедливост и е прекомерно завишено с оглед действителния характер на травмите и периода на възстановяването на ищцата от тях. Моли съда да отмени решението и да отхвърли предявения иск за разликата над 10 000 лева до пълния претендиран размер от 50 000 лева, респ. да намали размера на обезщетението. Претендира се присъждане на разноски за производството пред въззивния съд за държавна такса и юрисконсултско възнаграждение.

Постъпил е отговор по тази въззивна жалба от А. М., CNP /идентификационен номер/ №*****, румънска гражданка, родена на **.**.****г. в гр. Б., с постоянен адрес: Р.Р., гр. Б., ул. „Х.“ №***, блок *** ап.**, със съдебен адрес: гр. С.З., ул. „Х. Д. А.“ №**, ет.*, офис * – чрез адвокат Ж. З., с който е изразено становище за неоснователност на въззивната жалба. Счита, че първоинстанционният съд правилно е отчел тежестта и броя на травмите, причинените неудобства от битов, социален и трудов характер, обстоятелството, че не е налице пълно възстановяване, а има ограничения в движенията на китката на ръката, поради което е определил и конкретния размер на обезщетението от 50 000 лева. Моли съда да потвърди решението. Претендира присъждане на разноски за производството пред въззивния съд за адвокатско възнаграждение.

Съдът като взе предвид събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира за установено следното:

Иск с правно основание чл.432 ал.1 от Кодекса за застраховането.

Ищцата А. М., CNP /идентификационен номер/ №*****, румънска гражданка, родена на **.**.****г. в гр. Б., с постоянен адрес: Р.Р., гр. Б., ул. „Х.“ №***, блок *** ап.**, със съдебен адрес: гр. С.З., ул. „Х. Д. А.“ №**, ет.*, офис * – чрез адвокат Ж. З. твърди, че е пострадала при пътно-транспортно произшествие, настъпило на 09.09.2021г., на път 1-5, при км.230, в землището на общ. С.З., причинено противоправно от водача Г.И.Г. при

управление на лек автомобил „Р.М.С.“, с рег. №*****. Твърди, че отговорността на водача на МПС е застрахована при ответника за риска „гражданска отговорност“ по полица №*****, със срок на действие от 26.09.2020г. до 25.09.2021г. Твърди, че вследствие на ПТП е получила травматични увреждания, изразяващи се във фрактура на долния край на лявата лъчева кост на лявата ръка, счупване на шиловидния израстък на лявата лакътна кост в областта на китката с нарушаване стабилността на гривнената става и контузия на главата. Причинени са и били и стрес, негативни емоции и страх. Има оплаквания, свързани със затруднения в социалните контакти, проблеми със съня, страх от пътуване в автомобил. За повече от седем месеца е била поставена в зависимост от близките си, поради това, че не е могла да се обслужва самостоятелно и се е нуждал от чужди грижи и помощ. Твърди, че към датата на ПТП гражданската отговорност на причинителя на вредите е била предмет на застраховка „Гражданска отговорност“ при ответника Застрахователно акционерно дружество „Д.Б.:Ж.З.“ АД – гр. С.. Твърди, че е заявила своите претенции пред застрахователя с молба-претенция, получена от последния на 16.11.2021г. Твърди, че ответникът с писмо изх. №793/10.02.2022г. е отказал изплащане на обезщетение, поради недоказаност наличието на противоправно поведение от страна на виновния водач. Твърди, че застрахователят не е определил, нито и е заплатил обезщетение до предявяване на иска на 04.05.2023г.

Моли съда да осъди ответника Застрахователно акционерно дружество „Д.Б.:Ж.З.“ АД – гр. С., бул. „Г. М. Д.“ №*, ЕИК ***** да и заплати 50 000 лева - обезщетение за претърпени от ищцата неимуществени вреди - болки и страдания вследствие на телесни повреди, които вреди са в резултат на пътнотранспортно произшествие, настъпило на 09.09.2021г., причинено противоправно и виновно от Г.И.Г. при управление на лек автомобил „Р.М.С.“, с рег. №***** и чиято отговорност е обект на застраховка „Гражданска отговорност“ по полица №*****, със срок на действие от 26.09.2020г. до 25.09.2021г., сключена с ответника, законната лихва върху обезщетението в размер на 1 888. 89лв. за периода от 16.11.2021 г. - датата на предявяване на писмена застрахователна претенция от увреденото лице до 04.05.2022г. датата на подаване на иска в съда, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 04.05.2022г. до окончателното и изплащане, както и разноските по делото.

Първоинстанционният съд е намерил, че справедливото обезщетение за репарирание на вредите на ищцата би било в размер на 50 000 лева. Приел е, че не е налице съпричиняване на вредоносния резултат от пострадалата и е уважил претенцията в пълния и предявен размер относно неимуществени вреди. Присъдил е законната лихва, считано от 16.11.2021г., когато е приел, че застрахователят е сезиран с искане за обезщетение. В частта относно присъденото обезщетение за имуществени вреди решението не е обжалвано и е влязло в сила.

Ответникът Застрахователно акционерно дружество „Д.Б.:Ж.З.“ АД – гр. С. оспорва предявените иски по основание и размер. Не се оспорва наличието на валидно застрахователно правоотношение по застраховка „гражданска отговорност“, както и настъпването на ПТП. Оспорва наличието на виновно и противоправно поведение единствено на водача на МПС Г., твърдените вреди и причинната връзка между тях и ПТП. Прави възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от пострадалата, която е била без поставен обезопасителен колан. Претенцията за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди в размер на 50 000 лева, счита за несправедливо завишена и неотговаряща за критериите за справедливост.

Видно от представената молба – застрахователна претенция за изплащане на застрахователно обезщетение / стр.147 от делото на ОС/ и известие за доставяне /стр.148/, както и отговор изх. №793/10.02.2022г., застрахователната претенция е получена от ответника. С нея ищцата е отправила искане до Застрахователно акционерно дружество „Д.Б.:Ж.З.“ АД – гр. С. за заплащане на застрахователно обезщетение. Това искане е достигнало до ответника на 16.11.2021г. Не се спори, че обезщетение за неимуществени вреди не е заплатено на ищцата. Горното води до извод за наличие на предпоставките по чл.380 от КЗ относно допустимостта на преките иски на ищцата против застрахователя.

Видно от представената справка от информационната система на Гаранционен фонд налице е сключен застрахователен договор за моторното превозно средство - лек автомобил „Р.М.С.“, с рег. №***** с полица „Гражданска отговорност“ със срок на действие, обхващащ и датата на процесното ПТП. Следователно е налице валидно застрахователно правоотношение между ответника и водача на МПС, за който се твърди да е

причинител на увреждането. Г.И.Г. като водач на лекия автомобил се явява застрахован при ответника по задължителната застраховка „Гражданска отговорност” на автомобилистите. В периода на действие на застраховката е настъпило и увреждането при ПТП, представляващо застрахователно събитие. Съгласно чл.429 от КЗ с договора за застраховка “Гражданска отговорност” застрахователят се задължава да покрие в границите на определената в застрахователния договор застрахователна сума отговорността на застрахования за причинените от него на трети лица имуществени и неимуществени вреди, които са пряк и непосредствен резултат от застрахователното събитие.

Съгласно чл.432 ал.1 от Кодекса за застраховането у вреденото лице, спрямо което застрахованият е отговорен, има право да иска обезщетението пряко от застрахователя по застраховка "Гражданска отговорност" при спазване на изискванията на чл.380 от КЗ.

С влязло в сила Решение №67/18.02.2022г. по а.н.д. №*68/2022г. по описа на РС – С.З. /стр.18 от делото на ОС/ Г.И.Г. е признат за виновен в това, че на 09.09.2021г. в землището на град С.З., на главен път 1-5, км. 230, при управление на моторно превозно средство - лек автомобил марка “Р.“, модел “М.С.“, с рег. №*****, нарушил правилата за движение по пътищата, визирани в Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ и в Правилника за прилагане на Закона за движението по пътищата /ППЗДвП/, а именно: чл.6, т.1 от ЗДвП - “Участниците в движението: 1. Съобразяват своето поведение... с пътните знаци и с пътната маркировка“; чл.16, ал.1, т.1 от ЗДвП - “На пътното платно с двупосочно движение на водача на пътното превозно средство е забранено: когато платното за движение има две пътни ленти - да навлиза и да се движи в лентата за насрещно движение, освен при изпреварване или заобикаляне“; чл. 50, ал.1 от ЗДвП - “На кръстовище, на което единият от пътищата е сигнализиран като път с предимство, водачите на пътни превозни средства от другите пътища са длъжни да пропуснат пътните превозни средства, които се движат по пътя с предимство“; чл.46, ал.1 от ППЗДвП - “Пътен знак Б1 указва на водачите на пътни превозни средства, че са длъжни да пропуснат движещите се по пътя с предимство, което може да стане и без спиране“; чл.25, ал.1 от ЗДвП - “Водач на пътното превозно средство, който ще предприеме каквато и да е маневра, като например... да се отклони надясно или наляво по платното за движение, в частност, за да премине в друга пътна

лента, да завие надясно или наляво за навлизане в друг път или в крайпътен имот, преди да започне маневрата, трябва да се убеди, че няма да създаде опасност за участниците в движението, които се движат след него, преди него или минават покрай него, и да извърши маневрата, като се съобразява с тяхното положение, посока и скорост на движение“; чл.63, ал.2, т.1 от ППЗДвП - “Надлъжната пътна маркировка има следните изображения, наименования и значения: “Единична непрекъсната линия“ - М1. На пътните превозни средства е забранено да я... пресичат“; чл.65, т.6 от ППЗДвП - “Другата пътна маркировка има следните изображения, наименования и значения: 6. - “Коси успоредни линии“ - М1.5. Обозначава площ, забранена за движение на пътни превозни средства. Границата на площта се очертава с непрекъсната линия“, като предизвикал пътнотранспортно произшествие с лек автомобил „А. А-5“ с рег. №***** /румънска регистрация/ и по непредпазливост причинил на румънската гражданка А. М. - пътник в лекия автомобил марка “А. А-5“ средна телесна повреда, изразяваща се в счупване на долния край на лявата лъчева кост на лявата ръка, което причинило трайно затрудняване на движението на левия горен крайник за срок по - дълъг от 30 дни, като възстановителният период е в рамките на 2,5 - 3 месеца - престъпление по чл.343, ал.1, б.“б“, предложение “второ“, във връзка с чл.342, ал.1, предложение “трето“ от НК, като на основание чл.78а от НК е освободен от наказателна отговорност и му е наложено административно наказание.

В т.4 на Постановление № 7/04.11.1985 г. на Пленума на ВС е прието, че „деянието, попадащо в обхвата на чл. 78а от НК, запазва престъпния си характер и по отношение на него се прилагат разпоредбите на НК (повторност, рецидив, реабилитация, давност), доколкото в закона не е предвидено друго“. В т.12 на същото постановление – чл. 456, ал. 1 от НПК (отм.), съответен на актуалния чл. 378, ал. 4 от НПК – „думата решение е употребена като родово понятие“. Съгласно т. 15 – „провежда се съдебно разследване, в което се проверява има ли доказателства за вината ... за мотивите, целите и степента на вината“, като при необходимост съдът може да събира нови доказателства. В т. 16 е указано, че „в мотивите на съдебния акт съдът обсъжда въпросите по чл. 299, ал. 1, т. 2, 8 и 11 от НПК (отм.) и чл. 303, ал. 3 от НПК (отм.)“, съответни на актуалните чл. 301, ал. 1, т. 2, 9 и 12 от НПК и чл. 305, ал. 3 от НПК, а с диспозитива на решението се произнася по

виновността на дееца и размера на наложеното му административно наказание. Според т. 17 – „по въпросите, за които няма специални правила, се прилагат съответните правила по НПК”.

В Тълкувателно решение №3/20.11.2014г. по т.д. № на ОСНК на ВКС е прието, че независимо от настъпилите промени в материалното и процесуално законодателство относно процедурата за освобождаване на обвиняем от наказателна отговорност с налагане на административно наказание, посочените в постановлението указания се споделят от ОСНС на ВКС, поради което не следва да се изоставят. Ето защо, макар и с решение, с което извършителят е освободен от наказателна отговорност по чл.78а от НК, с него наказателният съд се произнася по въпросите извършено ли е деянието, кой е деецът, неговата противоправност и виновно ли е извършено.

С оглед на изложеното и по аргумент от чл.300 от ГПК да се приеме, че Г.И.Г. е действал виновно и противоправно, тъй като като водач на лек автомобил марка “Р.“, модел “М.С.“, с рег. №***** на 09.09.2021г. в землището на град С.З., на главен път 1-5, км. 230, е нарушил правилата по ЗДвП и ППЗДвП, подробно описани в решението на наказателния съд. В резултат на това поведение същият е причинил по непредпазливост на румънската гражданка А. А. М. - пътник в лекия автомобил марка “А. А-5“ средна телесна повреда, изразяваща се в счупване на долния край на лявата лъчева кост на лявата ръка, което причинило трайно затрудняване на движението на левия горен крайник за срок по - дълъг от 30 дни.

Противоправното и поведение се изразява в нарушение на чл.6, т.1 от ЗДвП - “Участниците в движението: 1. Съобразяват своето поведение... с пътните знаци и с пътната маркировка“; чл.16, ал.1, т.1 от ЗДвП - “На пътното платно с двупосочно движение на водача на пътното превозно средство е забранено: когато платното за движение има две пътни ленти - да навлиза и да се движи в лентата за насрещно движение, освен при изпреварване или заобикаляне“; чл. 50, ал.1 от ЗДвП - “На кръстовище, на което единият от пътищата е сигнализиран като път с предимство, водачите на пътни превозни средства от другите пътища са длъжни да пропуснат пътните превозни средства, които се движат по пътя с предимство“; чл.46, ал.1 от ППЗДвП - “Пътен знак Б1 указва на водачите на пътни превозни средства, че са длъжни да пропуснат движещите се по пътя с предимство, което може да стане и без

спиране“; чл.25, ал.1 от ЗДвП - “Водач на пътно превозно средство, който ще предприеме каквато и да е маневра, като например... да се отклони надясно или наляво по платното за движение, в частност, за да премине в друга пътна лента, да завие надясно или наляво за навлизане в друг път или в крайпътен имот, преди да започне маневрата, трябва да се убеди, че няма да създаде опасност за участниците в движението, които се движат след него, преди него или минават покрай него, и да извърши маневрата, като се съобразява с тяхното положение, посока и скорост на движение“; чл.63, ал.2, т.1 от ППЗДвП - “Надлъжната пътна маркировка има следните изображения, наименования и значения: “Единична непрекъсната линия“ - М1. На пътните превозни средства е забранено да я... пресичат“; чл.65, т.6 от ППЗДвП - “Другата пътна маркировка има следните изображения, наименования и значения: 6. - “Коси успоредни линии“ - М1.5. Обозначава площ, забранена за движение на пътни превозни средства. Границата на площта се очертава с непрекъсната линия“.

В случая водачът Г. не се е съобразил с тези изисквания. Горното се установява и от заключението на вещите лица инж. Т.П. и д-р М.С. по допуснатата комплексна съдебна медицинска и автотехническа експертиза. От него се установява също, че ПТП е настъпило, поради това, че водачът Г. е предприел маневра „завиване наляво“ и преминаване в друга пътна лента, без да се убеди, че няма да създаде опасност за участниците в движението, които се движат по нея и като не се е съобразил с тяхното положение, посока и скорост – в случая със скоростта и разстоянието на приближаващия се и движещ се по път с предимство лек автомобил А..

По отношение на възражението за съпричиняване на вредоносния резултат от пострадалата, която е била без поставен обезопасителен колан – от цитираното заключение по допуснатата комплексна съдебна медицинска и автотехническа експертиза се установява, че пострадалата А. М. е била пътник на предна дясна седалка в лекия автомобил А.. Предвид механизма на удара и причинените травми, според вещите лица, към момента на ПТП пострадалата е била с правилно поставен обезопасителен колан. Посочва се, че ако е пътувала без поставен такъв, то в момента на удара тялото би се придвижило свободно напред и би получила много повече и по-тежки травми, а в случая тялото на пострадалата не е контактувало с предното стъкло. Въз основа на това становище на експертизата, съдът приема, че

липсва съпричиняване на вредоносния резултат от пострадалата, поради това, че е била без поставен обезопасителен колан.

От цитираното заключение по допуснатата комплексна съдебна медицинска и автотехническа експертиза и от представените в превод на български език писмени доказателства се установява каква е била поставената диагноза на пострадалия при ПТП и предприетото лечение, има ли невъзстановени увреждания и каква е прогнозата за тях. На ищцата са били причинени травматични увреждания: фрактура на долния край на лявата лъчева кост на лявата ръка, счупване на шиловидния израстък на лявата лакътна кост в областта на китката с нарушаване стабилността на гривнената става и контузия на главата. В ЦСМП е направена репозиция на фрактурата и гипсова имобилизация. След спадане на отока е установена вторична дислокация на фрактурата. Това е наложило преминаване към оперативно лечение – открито наместване на фрактурата и фиксирането и с остеосинтезни средства. Периодът на възстановяване при такъв подход е около 4-5 месеца. Провела е и рехабилитационни процедури за по-бързо възстановяване. Травмите са в пряка причинна връзка с ПТП.

От представените писмени доказателства се установява, че ищцата е провеждала дълго лечение, издадени са били общо няколко болнични листа за временна нетрудоспособност пред периода 14.09.2021г. – 13.01.2022г. Видно от последния амбулаторен лист при ищцата все още е налице ограничен обем на движенията в лявата гривнена става, в лявата лакътна става и непълен юмручен захват.

Показанията на разпитания свидетел С.Р. са обсъдени от окръжния съд. От тях може да се направи извод, за това, че през първите дни след инцидента ищцата е имала силни болки, била е с е травма на главата. Тъй като счупването е било лошо и костите не са били фиксирани правилно се е наложило оперативно лечение. Впоследствие при изваждането на пироните част от единия се е счупил, навлязъл е в костта и е останал там. Оказало се, че костта не е зараснала правилно. Започнали са медикаментозно лечение с инжекции в костта. Свидетелят посочва, че съпругата му може да свива ръката си в юмрук, но няма мускулна сила и при обръщане на ръката изпитва болка. Ищцата е била пет месеца в болнични. През този период не е спала добре, стряскала се е на сън, спомняла си катастрофата и била уплашена и

отчаяна. Отдръпнала се от хората, много била притеснена за децата и особено за едното от тях, което е с аутизъм.

Според показанията на свидетелката А.Ц. след инцидента ищцата се е оплаквала, че не може да спи и изпитва силни болки. Притеснявала се, че не може да се грижи за децата си, плачела и се страхувала, че ще остане така за цял живот. След катастрофата се затворила в себе си, не желала да излиза и да се вижда с никого. Притеснявала се и от това, че не може сама да се обслужва – за къпане и други битови въпроси.

Свидетелските показания следва да бъдат кредитирани, тъй като, макар че единият свидетел е съпруг на ищцата, те са подкрепени от другите събрани по делото доказателства – медицинска експертиза и писмени такива, а и свидетелите имат непосредствени впечатления от състоянието и след инцидента.

С оглед на така събраните доказателства съдът намира предявения иск за заплащане на обезщетение за репарация на претърпените от ищцата болки и страдания за основателен. Същата е претърпяла големи по степен болки и страдания, особено в първите няколко месеца след инцидента. Възстановителният процес е продължил с месеци. Понастоящем е настъпило възстановяване, но не е пълно. Налага се провеждането на още операции и рехабилитация. Всичко това навежда на извод за основателност на заявената претенция за обезщетение.

Като съобрази степента на причинените болки и страдания, продължилия няколкомесечен възстановителен период, необходимостта от чужда помощ през част от този период, наличието на няколко отделни травми, настъпилото, но не - пълно възстановяване, преживения остър стрес, съдът счита, че определеното от първоинстанционния съд обезщетение за неимуществени вреди в размер на 50 000 лева е справедливо. Началният момент, от който се дължи законна лихва върху обезщетението също е определен правилно в зависимост от датата, на която застрахователят е бил уведомен за застрахователното събитие и претенция на ищцата във връзка с него.

По изложените съображения обжалваното решение като правилно и законосъобразно следва да бъде потвърдено.

На основание чл.78 ал.1 от ГПК следва да бъде осъдено

Застрахователно акционерно дружество „Д.Б.:Ж.З.“ АД – гр. С., бул. „Г. М. Д.“ №*, ЕИК ***** да заплати на А. М., CNP /идентификационен номер/ №*****, румънска гражданка, родена на **.**.****г. в гр. Б., с постоянен адрес: Р.Р., гр. Б., ул. „Х.“ №***, блок *** ап.**, със съдебен адрес: гр. С.З., ул. „Х. Д. А.“ №**, ет.*, офис * – чрез адвокат Ж. З. сумата 5 550 лева – разноси по делото пред въззивната инстанция.

С оглед на гореизложеното и на основание чл.272 от ГПК, Пловдивският Апелативен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение №246/19.07.2023г., постановено по търгд. № 176/2022г. по описа на Окръжен съд – С.З., в частта с която е осъдено дружеството – жалбоподател Застрахователно акционерно дружество „Д.Б.:Ж.З.“ АД – гр. С., бул. „Г. М. Д.“ №* да заплати на А. М., CNP /идентификационен номер/ №*****, румънска гражданка, родена на **.**.****г. в гр. Б., с постоянен адрес: Р.Р., гр. Б., ул. „Х.“ №***, блок *** ап.**, със съдебен адрес: гр. С.З., ул. „Х. Д. А.“ №**, ет.*, офис * – чрез адвокат Ж. З. сума над 10 000 лева до присъдения размер от 50 000 лева, представляваща обезщетение за претърпени от ищцата неимуществени вреди, изразяващи се във фрактура на долния край на лявата лъчева кост на лявата ръка и контузия на главата, като същата е преживяла, оперативно лечение, силен стрес, страх и негативни емоции, в резултат на претърпяното от нея ПТП на 09.09.2021г., ведно със законната лихва върху обезщетението в размер на 1 888. 89лв. за периода от 16.11.2021 г. - датата на предявяване на писмена застрахователна претенция от увреденото лице до 04.05.2022г. датата на подаване на иска в съда, както и законната лихва върху обезщетението, считано от 04.05.2022г. - датата на подаване на иска в съда до окончателното изплащане на сумата.

В останалата част решението не е обжалвано и е влязло в сила.

ОСЪЖДА Застрахователно акционерно дружество „Д.Б.:Ж.З.“ АД – гр. С., бул. „Г. М. Д.“ №*, ЕИК ***** да заплати на А. М., CNP

/идентификационен номер/ №*****, румънска гражданка, родена на **.**.***г. в гр. Б., с постоянен адрес: Р.Р., гр. Б., ул. „Х.“ №***, блок *** ап.**, със съдебен адрес: гр. С.З., ул. „Х. Д. А.“ №**, ет.*, офис * – чрез адвокат Ж. З. сумата 5 550 лева – разноси по делото пред въззивната инстанция.

Решението подлежи на обжалване пред ВКС в едномесечен срок от съобщаването му на страните, при наличие на предпоставките по чл.280 от ГПК.

Препис от решението да се връчи на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____